

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 176

гр. Перник, 31.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ТРЕТИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ

като разгледа докладваното от БИСЕР ЦВ. ПЕТРОВ Въззивно гражданско дело № 20241700500066 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

С Решение № 1250 от 05.12.2023 г., постановено по гр.д. № 2899/2022 г., Районен съд - П. на основание чл. 55, ал. 1, пр. 1-во от ЗЗД, във вр. с чл. 23 от ЗПК е осъдил „СИТИ КЕШ“ ООД, ЕИК 202531869, със седалище и адрес на управление: гр. София, район „Средец“, ул. Славянска № 29, ет. 7, представлявано от Н. П. П. да заплати на М. М. П., ЕГН ***** от с. Д., общ. П. сумата от 235.90 лв. /двеста тридесет и пет лева 90 ст./, дадена без правно основание по нищожен договор за паричен заем № 307474, сключен между страните на 30.04.2019 г., ведно със законната лихва върху нея, считано от подаване на исковата молба - 26.05.2022 г. до окончателното плащане. С решението съдът се е произнесъл и относно разноските.

В установения от закона срок по чл. 259, ал.1 от ГПК е депозирана въззивна жалба от „СИТИ КЕШ“ ООД чрез юрк. Цветелина Бочева, с която се обжалва първоинстанционното решение като неправилно. В жалбата подробно е описана фактическата обстановка, относно сключването на процесния договор и предявените искиви претенции от ответната страна. В продължение се сочи, че съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 4 от ЗЗД нищожността на отделни части не влече нищожност на целия договор. Намира, че след като първата инстанция е приела, че клаузата за неустойка се явява нищожна е следвало да прогласи само нея за такава, а не целия договор за паричен заем. По изложени аргументи се твърди, че ГПР е правилно посочено. Счита, че неправилно районният съд твърди, че в ГПР следва да бъде включен размерът на уговорената в чл. 11, ал. 1 от Договора неустойка за неизпълнение на задължението за предоставяне на обезпечение. Допълва, че подобно твърдение е в пряко противоречие, както с разпоредбата на чл. 19, параграф 2 от Директива 2008/48/ЕО, така и с разпоредбата на чл. 19, ал. 3, т. 1 от ЗПК. Въз основа на изложените съображения се моли съда да отмени атакуваното решение, като постанови ново, с което да обяви Договора за паричен заем № 307474 за действителен.

Прави се искане за присъждане на сторените по делото разноси, ведно с юрисконсулско възнаграждение в размер на 300 лева. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК ответната страна - М. М. П. е депозирала отговор с който се оспорва въззивната жалбата. Излагат се аргументи в подкрепа на атакуваното решение, като същото се сочи за правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон. Намира, че правилно първата инстанция е приела, че процесния договор за паричен заем не отговаря на изискванията на чл. 8, ал. 1, т. 10 от ЗПК. Допълва, че в процесния договор липсва ясно разписана методика на формиране на ГПР по кредита, както и не се съдържа информация за начина на изчисление на фиксирувания годишен лихвен процент и отношението му към годишния процент на разходите. Моли се за постановяване на решение, с което да бъде потвърден първоинстанционния акт като правилен и законосъобразен. Прави се искане за присъждане на сторените пред въззивната инстанция разноси. Не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства.

При извършената по реда на чл. 267, ал. 1, изр. първо ГПК служебна проверка, съдът установява, че въззивната жалба е допустима и е съобразена с изискванията за редовност по чл. 260 и 261 ГПК.

С въззивната жалба и отговора към нея страните не са поискали събиране на нови доказателства във въззивното производство по смисъла на чл. 266, ал. 2 и ал. 3 ГПК, поради което за въззивния съд не възниква задължение да се произнесе служебно в процедурата по чл. 267 ГПК.

Доколкото във въззивната жалба и отговора по същата не се представят и не се сочи необходимост от събирането на нови доказателства, въззивният съд намира, че преценката за спазване на разпоредбите на чл. 146 ГПК и правилността на фактическите и правни изводи на първоинстанционния съд относно релевантните за спорното право факти, касае оценка по съществото на спора, която въззивната инстанция следва да даде с решението си.

Предвид изложеното и на основание чл. 267, ал. 1 ГПК, СЪДЪТ

РАЗПОРЕДИ:

ДОКЛАДВА делото така, както е посочено в мотивите на разпореждането.
УКАЗВА на страните, че мотивите на настоящото разпореждане имат характер на окончателен доклад на жалбите и отговора по реда на чл. 268, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 28.02.2024 г. от 10.40

часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото разпореждане.

РАЗПОРЕЖДАНЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____